

קטלני - אלא אם כן הוא נורה ישר בראש

כמו הפגנה שיגרתית. אך במהלך כה החלו חיילי צה"ל תופסים עמדות על הגנות של הבתים שמסביב למיכללה והתחילו לטפס על גדרות המיכללה. הם ירו ל- תוך החצר כ-20 רימוני גז מדמיע.

סו עמדות על הגנות ועל הגדרות שמסביב לחצר, ירה ישר למטה, אל ראשו של בני סוהיל ופגע בו. מדוע ירה החייל הזה אל ראשו של סוהיל ולא לכיוון השמיים, כפי שזה נהוג, כשמשמשים ב- רימוני גז מדמיע?

ועדת

חקירה

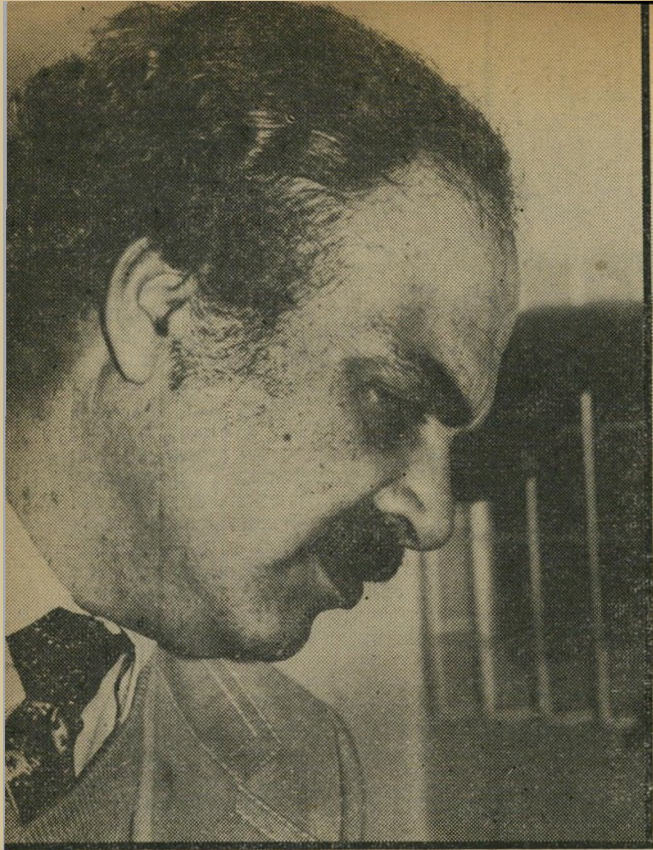
ה אב סיפר שאחרי פגיעת הרימוני בנער, הוא איבד את הכרתו, וזיכרונו עדיין לא חזר אליו לגמרי.

הרימוני, שהוא בעצם מיכל בצור רת תרמיל של קליע, משחרר את הגז זמן קצר אחרי שיגורו. אין הוא נשק קטלני, אם אינו פוגע בחלקים רגישים של הגוף. אך הרימוני פגע בחלק העליון במיצחו של הנער, והפיל אותו ארצה.

הייתאם ניסה לפנות מייד את אחיו הפצוע אל בית-החולים בי עיר. אך החיילים, שראו שהנער פצוע בראשו, מנעו ממנו לעזוב

המפגינים היו סגורים בחצר, מוקפים מכל עבר בחיילים, ולא היתה כל אפשרות שההפגנה תצא מתוך המיכללה לעבר רחובות הי עיר. ו"תפר את הסדר הציבורי."

מדוע ירה החייל בראשו של הנער - זאת אי-אפשר לברר לאחר מעשה. האם היה זה מעשה אכזריות פרטי, או שמא איבוד עשתונות של הפיקוד במקום?

אבא עיתונאי

ג'מיל חאמאד, עורכו הראשי לשעבר של העיתון בשפה הערבית ממזרח ירושלים אל-סג'יר היה עצור במשך חודשיים על-ידי מישטרת ישראל כחשוד בפרשת העלמותו של המוציא לאור של העיתון אל-סג'יר.

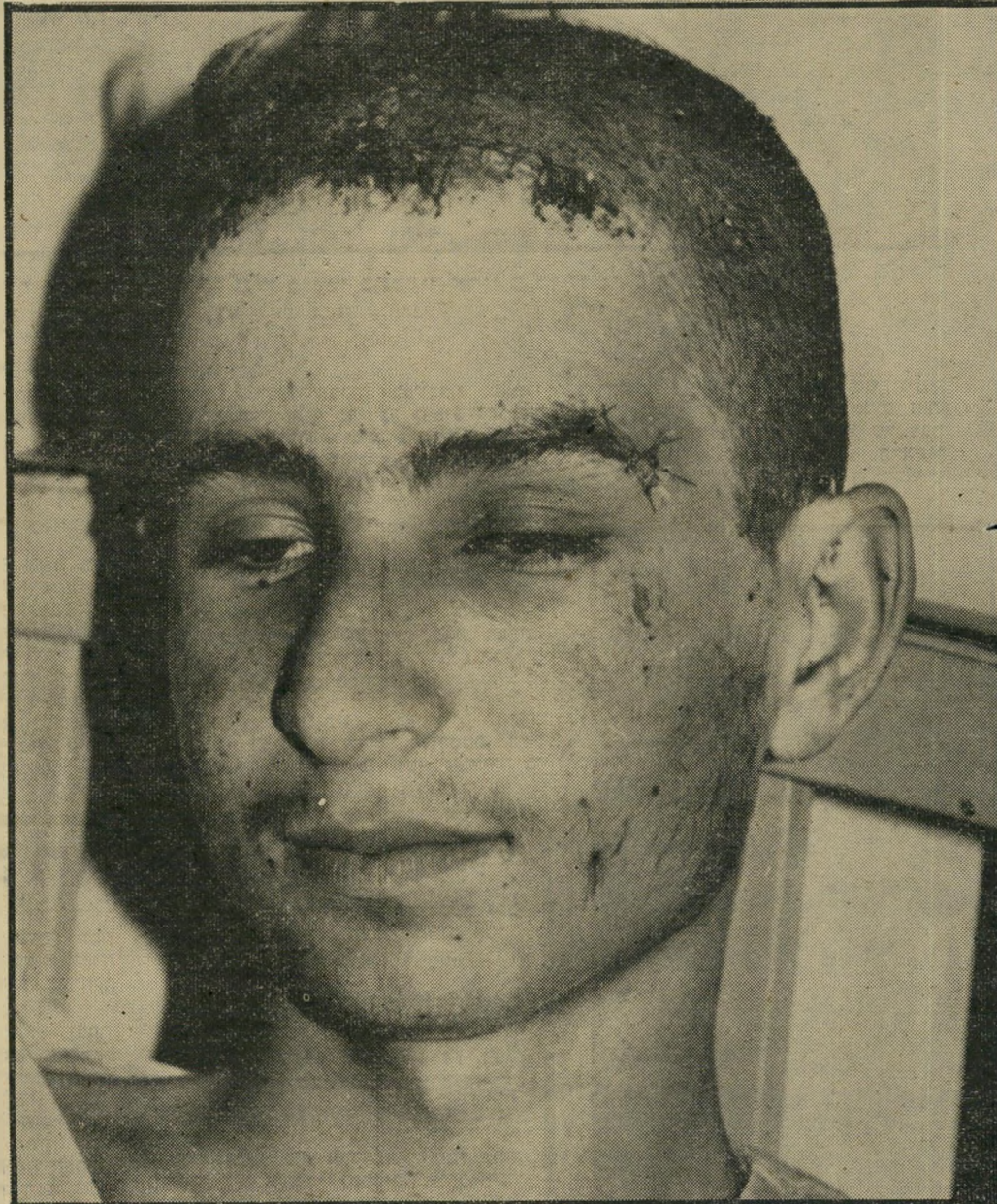
ידיעות ברחבי העולם. מאז שנעצר ושחרר ג'מיל חאמאד, התרחקו ממנו חבריו העיתונאים. צל פרשת נסאר רודף אחריו, והחשד - לפחות בעיני חבריו - לא הוסר מעליו. הוא מסרב היום לדבר על הפרשה, ונראה כי היא פגעה בו קשות. לשאלת העולם הזה, מדוע נורה

בראשו של חאמאד, לדבריו, "עצם" עשוי להיות גם אבן. דוברת בית-החולים הדסה בי-רושלים אישרה שסוהיל חאמאד נותח בבית-החולים. היא סירבה לומר ממה נפגע, בטענה שהוא סוד רפואי. אביו של סוהיל יבקש משלטונות

דובר צה"ל: למרות שאינו סטודנט השתתף הנער בהפגנת סטודנטים

חאמאד בראשו, ענה דובר-צה"ל: "סוהיל חאמאד אינו סטודנט, ולמרות זאת הוא השתתף בהפגנת הסטודנטים. חאמאד ידוע לשילטונות כמסית. ההפגנה פוזרה בגז מדמיע, והוא נפצע מעצם שפגע בראשו. פיזור ההפגנה היה בהתאם לנוהל."

לדובר צה"ל לא היתה תשובה לשאלה מה היה "העצם" שפגע

ביקור הורים

מדי יום ביומו נמצאים הוריו של סוהיל ליד מיטתו בהדסה, או בפרוזדורים של הקומה השישית של בית-החולים. רק בשעות הלילה חוזר אחד מהם לביתו, והשני נשאר כדי שהנער הפצוע לא ירגיש בודד.

ניתוח במצח

רימוני הגז התנגש חזיתית בראשו של החייל, והפיל את סוהיל על הרצפה. עמלו קשות כדי להציל את חייו, ולהחזירו מגבול המוות. את עיקבות הניתוח ניתן לראות בחלק העליון של מיצחו ומעל עינו השמאלית.

הגז התנגש חזיתית בראשו של החייל, והפיל את סוהיל על הרצפה. עמלו קשות כדי להציל את חייו, ולהחזירו מגבול המוות. את עיקבות הניתוח ניתן לראות בחלק העליון של מיצחו ומעל עינו השמאלית.

נער מבית-החולים, ורופאי בית-החולים הדסה בירושלים

ימי: הרופאים סבורים שהנער יחלים כליל.

את המקום. רק אחרי שהתווכח את ארוכות, הצליח האח הבכור להוביל את סוהיל אל מכונית של המיכללה, כדי להסיע אותו לבית-החולים.

ירי הרימונים עורר בהלה בקרב המפגינים. הם ניסו לנוס מפני העננים המחניקים והמדמיעים, אך לשווא. לא היה להם לאן לצאת.

חאמאד האב, בן ה-42, היה בין השנים 1972-1974 העורך הראשי של העיתון הערבי הירושלמי אל-סג'יר. אחרי שיוסף נאסר, המזכיר ציא לאור של העיתון, נעלם בנסיונות בלתי-ברורות, עצרה מישטרת ירושלים את העיתונאי ג'מיל חאמאד כחשוד בפרשה. החוקרים טענו שיוסף נאסר נרצח, ושחאמאד מעורב בכך, בצורה זו או אחרת. אחרי שהחקירה לא העלתה דבר, חזר ג'מיל חאמאד לעיסוקיו העיתונאיים. לדבריו, הוא משמש כ- כתב של עיתונים שונים וסוכנויות

היתה זו רק התחלת הקרב על צלת חייו של סוהיל. רופאי בית-החולים הבינו שאין ביכולתם לבצע מהר את הניתוח הדרוש להצלת הנער. המוסד שהיה מסוגל זאת, היה בית-החולים הדסה בירושלים. כשלא הצליחו רופאי בית-החולים להשיג אמבולנס שיעביר את סוהיל להדסה, הכניסו את הנער ה- פצוע לתוך מכונית פולקסווגן, וכך נשלח לירושלים.

סיפר העיתונאי ג'מיל חאמאד, אביו של הפצוע: "הייתי במישרר שלי בבית-החולים והעברתי רשימה לטלכס, כשצילצל אלי מכו הור דיע לי ללכת מייד לבית-החולים בעיר, משום שבני הובא לשם פצוע. הייתאם, אחיו בן ה-18 של סוהיל, שהיה גם הוא באותו הזמן בחצר בית-הספר, הבחין בו כשנפל ארצה, ושראשו ופניו מכוסים בדם. אחד החיילים הישראליים, שהפ-